

Leven als Eén

– Beverly Champion

In die onschatbare gids voor het dagelijks leven, *De sleutel tot de theosofie*, adviseerde mevrouw Blavatsky ons: ‘Om een ware Theosoof te zijn, moeten wij onszelf ertoe brengen te leven als één, juist te handelen en nederig door het leven te gaan... er zullen altijd mensen zijn die weigeren het essentiële verschil te zien tussen Theosofie en de Theosofische Vereniging – het idee, en zijn onvolmaakte belichaming. Het kan niet vaak genoeg gezegd worden dat er tussen het abstracte ideaal en zijn voertuig een zeer belangrijk verschil bestaat.’

Mevrouw Beverly Champion is de Nationale Voorzitter van de TS in Australië.

Op 17 november 2000, vierde het ‘voertuig’ zijn 125e verjaardag en liever dan alleen maar terug te denken aan onze voorbije geschiedenis, wordt ons gevraagd vooruit te kijken naar de nieuwe eeuw en te trachten te definiëren wat de nuttigste rol van de Theosofische Vereniging kan zijn in onze snel veranderende en interactieve wereld.

Het valt niet te ontkennen dat menselijke conflicten nog steeds grote problemen scheppen in de huidige wereld en dat er een dringende noodzaak bestaat voor betere samenwerking en begrip. Ons werd verteld dat een van de redenen voor de oprichting van de TS was het gaandeweg heilzaam beïnvloeden van het eigentijdse denken om aldus het menselijk bewustzijn te regenereren. Het woord ‘doen gisten’, d.w.z. gaandeweg beïnvloeden, was een interessante woordkeus aangezien het, behalve het toevoegen van een substantie aan deeg om gisting te bewerkstelligen, ook betekent doordringen, transformeren, wijzigen en temperen.

Dit is vast en zeker ook nu nog een primaire doelstelling van de Theosofische Vereniging, omdat het beïnvloeden van de manier waarop de mensheid denkt ook betekent het beïnvloeden van de kwaliteit van de hele levenservaring. Het concept van deze invloed moet onder ogen gezien en goed begrepen worden. Ik denk dat dit

een van de steeds belangrijker wordende doelstellingen is van de TS, d.w.z. het verklaren van de universele kracht van het denken en de cruciale rol van de mens in de evolutie naarmate wij onze unieke bijdrage leren te benutten en begrijpen.

Dit ware broeder- en zusterschap, waarbij ieder voor allen leeft en allen voor ieder, is een van de theosofische grondbeginselen die elke theosoof in zijn of haar persoonlijk leven in praktijk moet brengen.

Wij leven nu in een snel bewegend technologisch tijdperk dat ver verwijderd is van de wereld van 125 jaar geleden. Tegenwoordig zijn het onze mentale vermogens die zich steeds meer ontwikkelen en de boodschap van onze onderlinge verbondenheid moet voortdurend herbevestigd worden als wij ooit de uitdaging van HPB om 'als één te leven' willen realiseren. Wij kunnen niet buiten onze verbinding met de heersende bewustzijnsstroming die onze wereld voortdurend aan het scheppen is. Wij zouden er goed aan doen te denken aan het gezegde dat de Natuur de mensheid volgt, niet andersom; dat het door de kracht van ons *manasisch* beginsel, of de kracht van ons bewustzijn is, dat wij medescheppers worden.

Zijn wij ons als leden van de TS voortdurend bewust van de manier waarop deze machtige kracht werkt wanneer wij onze menselijke vermogens van verbeeldingskracht, denken, spreken en daarop volgend handelen gebruiken? Is de invloed die wij uitoefenen gewoon door onze aanwezigheid in de wereld weldadig of niet? Ons is verteld dat de mate waarin of de snelheid waarmee de evolutie plaatsvindt, afhankelijk is van de graad van ontwaakt bewustzijn in de mens. Als dat zo is verdient de idee enige kritische beschouwing.

In *De sleutel tot de theosofie* zegt HPB:

'In de sociologie, evenals in alle takken van ware wetenschap, geldt de wet van uni-

versele causaliteit. Maar deze causaliteit omvat als een logisch voortvloeisel die menselijke solidariteit waarop de theosofie zozeer de nadruk legt. Als het handelen van de een inwerkt op het leven van allen, en dat is inderdaad een wetenschappelijke gedachte, dan kan de werkelijke menselijke solidariteit, die de grondslag vormt van de verheffing van het ras, alleen worden bereikt doordat alle mannen broeders en alle vrouwen zusters worden en allen in hun dagelijks leven ware broeder- en zusterliefde in praktijk brengen. Het is deze actie en interactie, dit ware broeder- en zusterschap, waarbij ieder voor allen leeft en allen voor ieder, die een van de theosofische grondbeginselen is die elke theosoof niet alleen zou moeten onderwijzen, maar ook in zijn of haar persoonlijk leven in praktijk moet brengen.'

Hoe kan de TS in de toekomst impact hebben tenzij ieder lid bewust een leven leidt dat de doelstellingen van de Vereniging actief demonstreert?

In *De Mahatma Brieven aan A.P. Sinnett* krijgen wij een vertaling van de verlichte denkbeelden van de Boeddha over de keten van oorzaken van menselijk lijden. Hij spreekt ook over het ophouden van het lijden, of met andere woorden, de uitweg! Onze theosofische literatuur omvat zoveel punten met betrekking tot de manier om de massa van het menselijk lijden, die zo evident is in onze wereld, te beëindigen. Deze waarheden zijn verspreid door de leraren van het menselijk ras en de vraag blijft over: Wat doen wij ermee?

125 Jaar geleden werd de jonge TS niet alleen opgedragen bij zoveel mogelijk mensen het nobele concept van de eenheid van alle leven te introduceren, maar ook om een kern van universele broederschap te vormen. Het woord nucleus, net als het woord 'leaven' (I: doordringen; II: zuurdesem), was een interessante keuze en duidt een centraal deel aan, waaromheen andere verzameld zijn; een kern; een begin waaraan zich toevoegingen moeten hechten; een zaadje waaruit zenuwen te voorschijn komen. Hoe schatten wij onze prestaties in, als huidige leden?

De vroege leden werden uitgedaagd om mensen te onderrichten met de kennis dat de wereld onderworpen is aan de werking van universele wetten. HPB schreef dat 'de TS gesticht was om mannen (en vrouwen) te helpen in te zien dat er zoiets als theosofie bestaat en om hen te helpen daarheen op te stijgen door te studeren en de eeuwige waarheden te assimileren.'

Zij zei verder dat theosofie de Eeuwige Zon is, en de Vereniging de snel verdwijnende komeet die probeert in een baan om de aarde te komen om een planeet te worden, die eeuwig draait binnen de aantrekkingskracht van de Zon der Waarheid. Theosofie is de oeverloze oceaan van Waarheid, Liefde en Wijsheid, die zijn schittering op de aarde afspiegelt, terwijl de TS alleen maar een zichtbaar belletje is op die afspiegeling. De TS is het magazijn van alle waarheden die geuit worden door de grote zieners, de ingewijden en de profeten van de eeuwen en zij is het kanaal waardoor meer of minder waarheid kan worden uitgeschonken over de wereld.

Deze visie is vandaag de dag zeker zo gerechtvaardigd als ooit en de noodzaak dat deze waarheden in brede kring te vinden zijn en voortdurend opnieuw geformuleerd worden is van nog groter belang. Onze wereld lijdt pijn; springt de TS op dit moment effectief in bij die nood?

De leden is wel verteld dat de TS geen zieltjes wint; met enige reserve waag ik het echter hierover van mening te verschillen. Het is waar, wij trachten niet te bekeren in de aanvaarde zin van het woord, maar de TS heeft de ongelofelijke wijsheidsleringen ontvangen, die tegenwoordig bekend staan als theosofie, en wij bieden zeker alternatieve denkbeelden ter overweging aan. Ondanks alle doe-het-zelfboeken die nu in de winkels te koop zijn, bevredigt het seculiere niet, en er manifesteert zich een diepe honger naar spirituele regeneratie.

De TS is haar leden. Zij werd gevormd als een experiment om aan te tonen dat praktische coëxistentie mogelijk is, ongeacht achtergrond en geloof.

De Italiaanse filosoof Mazzini vertelt ons dat 'wat slechts een hypothese is in een

bepaald tijdperk, een principe wordt in de daarop volgende eeuwen.' Is dit niet de rol van de TS, om langzaam het denken van het tijdsgewricht te beïnvloeden? Onze rol zou kunnen zijn om het denken van de wereld te beïnvloeden tot een begripen van eenheid aan de ingegraven gedachten van afgescheidenheid te veranderen, die zo relevant zijn in ons materialistisch tijdperk. Als wij de Drie Doeleinden van onze Vereniging willen naleven, moeten wij meer doen om een publieke kijk op het menselijk potentieel te stimuleren, alsmede onze rol in dat proces.

De TS werd gevormd om een dynamische nieuwe relatie te helpen bevorderen tussen alle mensen, waarbij onze gemeenschappelijke elementen erkend worden en niet alleen onze verschillen. Maar als wij in onze theosofische centra de tijdloze boodschap die theosofie is, actief bevorderen, verspillen wij dan niet onze energie en onze hulpbronnen? Door voornamelijk gezien te willen worden als een paraplu organisatie die alle religies, filosofieën en wetenschappen bestudeert, zouden wij onze gastvrijheid te ver kunnen laten gaan doordat een stroom uitgenodigde sprekers op onze podia verschijnt die hun eigen particuliere boodschap verkondigt.

Theosofie is de oeverloze oceaan van Waarheid, Liefde en Wijsheid, die zijn schittering op de aarde afspiegelt, terwijl de TS alleen maar een zichtbaar belletje is op die afspiegeling.

Bij het voorbereiden van loge/afdelingsprogramma's is het vaak een zaak van het inroosteren van welke spreker er maar beschikbaar is, ongeacht de relevantie van hun onderwerp ten opzichte van de doelstellingen van de Vereniging. Dit wordt gerechtvaardigd als zijnde consistent met de gedachtenvrijheid die zo kostbaar is in de theosofische kijk op het leven. Als de taak alleen maar is om elke week het pro-

gramma te vullen, is er een reëel gevaar van afglijden naar een paraplu organisatie die voornamelijk door andere groepen gebruikt wordt. Als de formule van lezingen/voordrachten verouderd is, zoals sommigen denken, moeten wij actief technologische manieren onderzoeken om de tijdloze wijsheidsleringen te verspreiden die wij geacht worden uit te dragen. Kleine informele discussiegroepen op verscheidene locaties kunnen ook zeer effectief zijn.

De TS werd gevormd om te helpen de manier waarop mensen denken, te veranderen. De Adepten die haar oprichting hebben geïnspireerd wilden een radicale transformatie van het menselijk bewustzijn.

G.R.S. Mead vroeg aan vroege leden: 'Wat beogen wij te bereiken door onszelf te bundelen in de Vereniging, als het niet is om die Vereniging een passend instrument te maken voor de regeneratie van de mensheid – om de TS inderdaad tot die kern te maken waaruit zich, in de komende eeuwen, een ware universele broederschap kan ontwikkelen?'

HPB daagde ons uit om te werken voor een helderder toekomst. Zij gaf aan dat de TS 100 jaar eerder gevormd werd dan dat het mogelijk zou zijn dat de mensheid een grote stap voorwaarts zou maken. Zij zei dat ofschoon dit niet in de 20e eeuw zou

gebeuren, er wel een duidelijke mogelijkheid was dat de mensheid deze grote stap voorwaarts zou maken in de 21e eeuw, mits aan bepaalde voorwaarden voldaan was.

Ofschoon HPB deze voorwaarden niet specificceerde, kunnen wij wel raden dat zij zouden gaan om een algemene acceptatie van de eenheid en onderlinge verbondenheid van alle leven; respect voor de natuur en de werking van universele wetten; dat alles cyclisch is waarbij ieder tijdperk gebouwd is op de ervaring en vooruitgang van de voorgaande cyclus; en dat bewustzijn, leven en beweging onderling verwisselbare termen zijn voor Dat wat een continuüm is, zij het in of buiten manifestatie.

De TS werd gevormd om te helpen de manier waarop mensen denken, te veranderen. De Adepten die haar oprichting hebben geïnspireerd wilden een radicale transformatie van het menselijk bewustzijn. Het doel was om de tijdloze wijsheidsleringen die in alle religies en filosofieën te vinden zijn, opnieuw te introduceren, en om het potentieel van die entiteit die mensheid, te onderzoeken. Misschien is dat laatstgenoemde doel wel waar de Wetenschap inderdaad 'onze grootste bondgenoot' is, naarmate wij onze bewuste inspanningen voortzetten om te leven als een.

Uit: *The Theosophist*, november 2000
Vertaling: A.M.I.

Hij die sympathie noch antipathie koestert,
is evenwichtig en beheerst van denken.

Uit: "Bhagavad Gita"